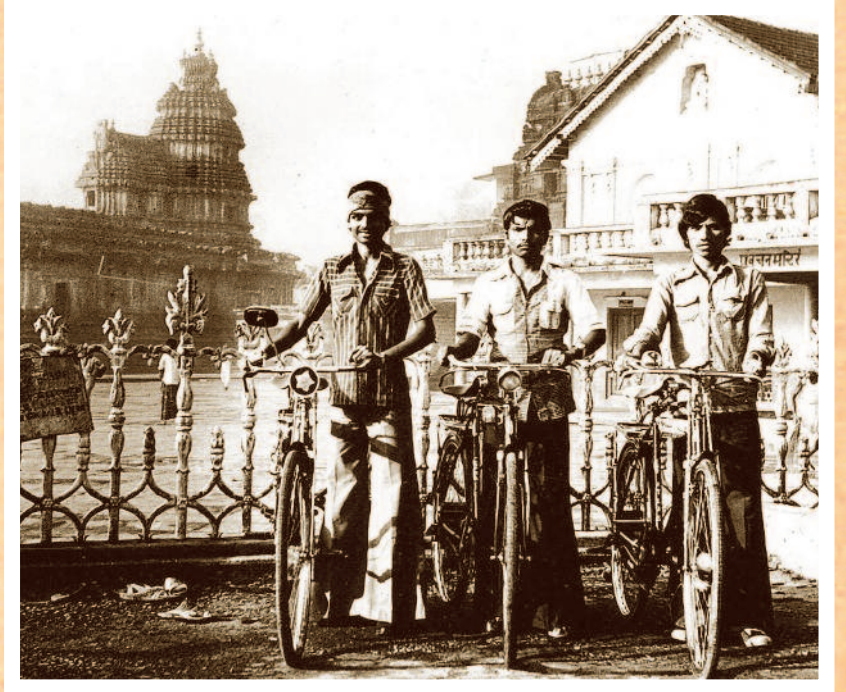

ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ; ನೆನಪುಗಳೇ ರೋಚಕ

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಆಲ್ಪೂರಿನಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾರದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದದ್ದು ರೋಚಕ ಅನುಭವ. ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಇದ್ದ ಜೋಶ್ ಬರುವಾಗ ಜಾರಿ, ನಿಶ್ಚಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಚರಂಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಹೃದಯರಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಮತ್ತೂ ರೋಚಕ ಅನುಭವ!

■ ಡಿ.ಎಂ. ಉದ್ದೇಗೌಡ

ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವುದು ಉತ್ತಮ ಹವ್ಯಾಸ. ಬೈಕ್‌ನಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವುದು ಹವ್ಯಾಸವೇ, ಸೈಕಲ್ ಏರಿ ಇಳಿಜಾರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು ರೋಚಕ ಅನುಭವ. ಈ ಸೈಕಲ್ ಪ್ರವಾಸ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ. ಅದರ ಸವಿನೆನಪು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದಷ್ಟೂ ರೋಚಕ, ರೋಮಾಂಚನ ತರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನದು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಲ್ಪೂರು. ಸುಮಾರು 1978-79ರ ದಿನಗಳವು. ನಾವು ಮೂವರು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆಲ್ಪೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಖಾಸಗಿ ಗೊಬ್ಬರದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಬಾಯ್ ಆಗಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಡಿ.ಬಿ.ರಾಜು ಜೇನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕಚೇರಿ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಹಾಗೂ ಎ.ಎಸ್ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಾರದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಬರೋಣವೆಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದೆವು. ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಡ; ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಅವರಿಗೂ ಋಷಿ ನೀಡಿತು.

ಸರಿ, 1980ರ ಆ ಒಂದು ದಿನ ಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಆಲ್ಪೂರು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಳೆಹೊನ್ನೂರು- ಜಯಪುರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸುಮಾರು

80 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಶೃಂಗೇರಿ ತಲುಪಿದೆವು. ಆಲ್ಪೂರಿನಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿಯವರೆಗೆ ಬಹುಪಾಲು ಇಳಿಜಾರು ರಸ್ತೆಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಿ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸೈಕಲ್‌ಗಳು ಅಂಕು ಡೊಂಕು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವ.

ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿ ತುಂಗಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಮೀನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಡಿ, ಶಾರದೆಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಪೋಟೊ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಊಟ ಸೇವಿಸಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರುಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಹೋಗುವಾಗ 3 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ದೂರವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಏರು ರಸ್ತೆ ಇರುವುದರಿಂದ 4 ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸ ಬಹುದೆಂಬ ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವೇನೂ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶೃಂಗೇರಿ ಯಿಂದ ಜಯಪುರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕೇವಲ 20 ಕಿ.ಮೀ. ಮುಗಿಸಲು ನಮಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದೇ 20 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಇರುವ ಬಾಳೆಹೊನ್ನೂರು ತಲುಪಲು 2 ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿ 5 ಗಂಟೆ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪಾಡು ಹೇಳತೀರದು. ಕಾಲುಗಳು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಎಷ್ಟೇ ತುಳಿದರೂ ಸೈಕಲ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಯಾಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೇನು ಆಲ್ಪೂರು 3 ಕಿ.ಮೀ. ಇದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಬನ್ನೂರು ಸಮೀಪ ತಲೆಸುತ್ತಿ ಸೈಕಲ್ ಹಿಡಿತ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಚರಂಡಿಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ.

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆ ಸ್ಥಳೀಯರು ಕೂಡಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ, ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಬ್ರೆಡ್ ತಿನ್ನಿಸಿ, ಯಾರೋ ಮಾಡಿಕೊಡು ಬಂದ ಟೀ ಕುಡಿಸಿದ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲಾರದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಕ್ತಿ. ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಹೀಗೆ ಅಂತ್ಯವಾಗೋದು ನನಗೆ ಸುತಾರಾಂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಾಗಲೇ 7 ಗಂಟೆಯಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ಸೈಕಲ್‌ಗೆ ಡೈನಮೊಲೈಟ್ ಕಡಾಯುವಾಗಿ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಡೈನಮೊ ಚಾಲು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದಂತೆ ಆಗಿ ಸೈಕಲ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿ ಬಯಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಳಸಿದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಹರೋಹರ. ಚಂದ್ರಪ್ಪ ನನಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಢಕಾಯನಿದ್ದು ಅವನೊಬ್ಬನ ಸೈಕಲ್ ಲೈಟ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ 3 ಕಿ. ಮೀ. ಮುಗಿಸಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಲ್ಪೂರು ತಲುಪುವಾಗ ರಾತ್ರಿ 8 ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಸೈಕಲ್ ಪ್ರವಾಸ ಸಾಕಪ್ಪ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ, ಇಂದೂ ಸಹ ನಾವು ಮೂವರು ಸೇರಿದಾಗ ಆ ರಸಗಳಿಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.